

(ד' טו א"ו) תתא, דאיהי תמונה בההוא דאתמר ביה אל תמירני בן, ואינון ה"ה, וזאת דא בן
ובת, ישאל דא אב, ובגין דא לתתא איהו תמורות אתון יהו"ה באדנ"י, אבל לעלמא דאתי
לית תמונה, פמה דאימניהו מארי מתניתין לא פשאני נכתב אני נקרא, בעולם הזה נכתב
ביהו"ה ונקרא באדנ"י, ובעולם הפא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, דא גופא דאיהי אתתא פלי דיליה, ודא מטטרו"ן, ונתן לרעהו, דלזמין
אשתפח ביה עמונדא דאמצעיתא, ולזמין צדיק, ולזמין שכנתא עלאה איהי תעודה ביה,
ולזמין שכנתא תתאה היא תמונה ביה, ודא איהו גן נעול, וביה מעין חתום, דאיהי שכנתא,
י פליא מעשר ספירן, י מן מיטטרו"ן.

כל ספירן פועלים ביה פהאי עלמא שפלה, וביה יבום וחליצה וגט פטורין, וכל אתון ביה אינון
תמורת, בגון מצפ"ן, ואיהו נעילת חגין וזמין וזמין טבין, נעילת דלת בפני לווין, ביום הפפורים
דאיהי עלמא דאתי, לא אתקרי יהו"ה באדנ"י דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו נועל
הדלת, אלא איהי פתיחא לקבל שבים, ובגין דא יום הפפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית
יחנא ביה לקודשא בריהו הוא ושכנתא, דלזמין איהי שכנתא, ואסתלק קודשא בריהו הוא,
ולזמין קודשא בריהו הוא, ואסתלק שכנתא.

ובגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דביומין דחול דשליט מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב) יהיה
סגור ששת ימי המעשה, ביה איהי סגורא תרעא, וביום השבת פתחה, פתח תרעא, ותפיק מינה
שכנתא לאתיחדא עם בעלה, ובההוא זמנא אתקריאת פום מלא, הדא הוא דכתיב (דברים לג כג)
ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, דביומין דחול אתקריאת יבשה במטטרו"ן, הדא הוא דכתיב
(בראשית א ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אתמר עלה (תהלים קטז יג) פום ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, פו"ם איהי
אלהים בחשבון, דסליק לחשבון פנו"י, במאי אתמליאת פאת י', ואתעבדת פוסי רינה, ובגין דא
פום צריה עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, אם תחנה עלי מחנה לא ירא לפני, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני
בוטח (תהלים כז ג), בזאת בודאי אנא בעינא לאתתקפא, פהאי קרא דדוד, קום דוד הא זאת דילך
לנבון, אחרן בהנא קום משנתך הא זאת דילך לנבון, דאתמר ביה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אחרן אל
הקדש, קום רעיא מהימנא לאננא על זאת דילך, דאתמר ביה (דברים ד מד) וזאת התורה אשר שם
משה, דהא פמה מארי מגיחי קרבא קא אתין לאנחא עלה, קומו נביאי קשוט דהא זאת דילכון
לנבון, דקא הויתון מתנבאין, עלה אתמר (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור
בגבורתו וגומר פי אם בזאת, זאת אשיב אל לבי על בן אוהיל לו (איכה ג כא).

קומו אבהן מארי דברית, דהא זאת הברית דלכון ביננא, דאתמר ביה (ויקרא כו מד) ואף גם זאת
בהיותם בארץ אויביהם וגומר, ובגינה אמר קודשא בריהו הוא (שם יב) וזכרתי את בריתי יעקוב,

קום שלמה מלפא דאנת שלם דילה, קומו למחוי עור לגבה בהאי קרבא, נער נער דאנת מארי
מפתחון דאוצרין דמלפא, דכל מאני קרבא דמלפא בהון, קום אפתח היכלא, אדנ"י שפתי
תפתח, ופי יגיד שבהוי דמלפא עלאה, דהא היכלא (עלאה) דילה איהו, טול רשו ואפתח היכלא
בגין יקרא דשכינתא.

פתח ואמר זרק"א מן"ף שופ"ר הול"ך סגולת"א, אדהכי הא עולימא קא נחית (רעיא מהימנא פתח
רבי שמעון) ואמר, רעיא מהימנא אנת איהו מארי דקירטא, דרעיא דאזיל בעאנא, בגין דובין זאבין
וחיוון בישין דקא אתין למיכל עאנא. (דף סא ע"ב) ארחא דילה למחוי קירטא בהדיה לזרקא
אבנין לגביהו, למחוי עאנא נטיר מחיוון בישין קום נטיל קירטא בידה, פתח ואמר זרק"א,
שכינתא קדישא, אנת הוא קירטא קדישא דקודשא בריה הוא דבך, אזדריקו תלת אבנין דאינון
סגולת"א, תלת אבנין יקירין דאינון תלת אבן, ואנת אבן יקרא על פלהו, תגא ברישא דכלהו,
עלך אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים (בראשית כח כב), אנת הוא דאתמר עלך (דניאל ב לה) אבנא די מחת לצלמא וחות
לטור רב ומלאת כל ארעא.

ואיהי תגא בגוונא דא ס ברישא דחוטא דזרק"א, אבנא פלילא ומתעטרא (נ"א מוכללת ומעוטרת)
כאבנא בריש עזקא, וכד אית בישראל משפילים בהכמה דאיהי י' מחשבה עלאה, ידעין לזרקא
לה להאי אבנא דאיהי בת יחידה, למהוא אתר דאתגזרת, בגין דברתא באבא אתעבידת, הדא
הוא דכתיב (משלי ג יט) יהו"ה בהכמה יסד ארץ, בהכמה דאיהו אבא יסד ברפתא דאיהי ארץ
הדום רגליו.

והוא חוט דילה איהו ו', דאבנא דאיהי תגא עטרה על רישיה, עטרה דספר תורה, ובגינה
אתמר ודאשתמש בתגא חלה, איהו פתר תורה ודאי, דתלת פתרין אינון, פתר תורה ופתר
כהונה ופתר מלכות, ופתר תורה (נ"א ופתר שם טוב) על גביהו, והאי אבנא איהי י' בריש א, ואיהי
י' בסופה, עלה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהי (נ"א ואיהו) יו"ד ה"א וא"ו ה"א (נ"א
יו"ד ה"י וא"ו ה"י), פליל עשר ספירן, דאינון (ס"א דאיהו) נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן.

קמו בלהו מארי מתיבתא ואמרו, רעיא מהימנא פמה אנת תקיף לזרקא אבנא, דהא מטא
לאתר דלית מאן דידע אתרהא, ומלאכין קדישין שאלין בגינהא איה מקום פבודו להעריצו,
דלית מאן דידע מקומו, פד סלקא לעילא באתר דזריקת לה, עד דאמרין בלהו (יחזקאל ג יב) פרוף
פבוד יהו"ה ממקומו, ואף על גב דאיהי זעירא לתתא, לעילא לית לה סוף.

מאן יכיל לאגחא קרבא באתר דאנת תפן, באבנא זעירא דזריקת אזדעועו רגיעין עד אין סוף,
ומלאכין עד אין תכלית, וכל מארי מתיבתא בלהו אזדעועו ונפלו בגפילת אפים, מקימייהו
קדמחא, ואמרו וכי באבנא זעירא האי, כל שפן מאן יגית עמד בסייפא, דאתמר ביה (תהלים קמט
ו) רוממות א"ל בגרונם וחרב פיפיות בידם, דאיהי קריאת שמע, חרבא דילך דאנת תקינת לך
(נ"א לה), דבה קטילת למצרי, הדא הוא דכתיב (שמות ב יב) ויפן כה וכה וגומר ויך את המצרי, כ"ה

וב"ה סלקין לחמשין אתון, ומיחדין בהון לקודשא בריהו הוא פעמים, שמע ישראל יהו"ה
אלהינו יהו"ה אחד, דאית בהון כ"ה אתון תרין זמנין, וסלקין לחמשין תרעין דבינה, דאיהי ח'
תמינאה מעשר ספירן מתתאה ולעילא.

י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, תרין פפיות דילה ה"ה, גרתקא דחרבא אהי"ה, והכי לתתא
גרתקא דהאי חרבא אדנ", ואיהו יאהדונה"י לתתא, יאההויה"ה לעילא, (ג"א יה"ו הה"ו יה"ה), ורזא
דמלה (שמות טו א) אז ישיר משה תמנא אתון בחיבורא לעילא, (ישעיה נח ט) א"ז תקרא ויהו"ה יענה
לתתא, ומאן יכיל ברומחא דילה דאיהו רמ"ח תיבין דקריאת שמע, אגח קרבא לרבי שמעון
וחברוי, נחזי מאי גיהו חילא ותקיפו דילה, דהא איהו אתער עלאין ותתאין, ויזעזעו כל עלמין
עלאין ותתאין ובאומאה לכל חילין לעילא ותתא למחוי בעזריה, אגח ליה. קום רבי שמעון
זרין גרמך במקאני קרבא דילה, נחזי מאי תקיפו וגבורה דילה.

קום רבי שמעון פתח ואמר, זרק"א מק"א שופ"ר הול"ך סגולת"א, קום ונטיל תלת אבנין דאינון
י"י, ואבנא עלאה דאיהי בקירטא, תגא בחוטא הא ארבע, דאנון ארבעין, וחוט דסיחרא (ג"א
דסחרא) עלה חיינו ב', ורזא דמלה בראשית ב' ראשית, האי נקודה